

PÁL TAMÁS

Karmester

1937. július 16-án született Gyulán. A budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola zeneszerzés és karmester szakán szerzett diplomát 1963-ban. 1960-ban, még zeneakadémistaként a **Magyar Állami Operaház** szerződtette korrepetitorként, ahol olyan karmesterek asszisztenseként dolgozott, mint **Lamberto Gardelli** és **Ferencsik János**. Operaházi munkája során nemcsak megismerte és elsajátította a műfaj minden titkát, de az ország egyik legkiválóbb zongorakísérőjévé is vált. A diploma megszerzése után 1964-1975-ig az Operaház karmestere volt.

A KARMESTER

Karmesterként az **Operaházban** a Szöktetés a szerájból dirigálásával debütált 1964-ben, majd a teljes olasz repertoárt vezényelte, és emellett megkezdte hangversenyző tevékenységét a vezető magyar zenekaroknál. Nemzetközi karrierje a **Carcas-i Operaház megnyitójával**, 1978-ban kezdődött, ahol Verdi Aidáját vezényelte, azóta szívesen látott vendége a világ operaházaiban és koncertpódiumainak. Rendszeresen dirigál Európa országaiban, a

kilencvenes évektől főként Olaszországban, Franciaországban, illetve Hollandiában és Dél-Amerikában. Félévszázados pályája során elsősorban operakarmesterként vált a hazai és nemzetközi zenei élet kiemelkedő alakjává, emellett jelentős koncertek dirigensévé. Széleskörű szakmai tapasztalata révén az olasz bel canto egyik nagy szakértőjévé vált. Számos jelentős és színvonalas koncert- és operafelvétel elkészítésében működött közre karmesterként. A felvételek olyan jó nevű zenei kiadóknál jelentek meg, mint a **Warner Music**, vagy a klasszikus felvételek egyik nagy kiadója a **Naxos**, illetve a minőségéről európai szinten is elismert **Hungaroton** kiadó.

A ZENEI VEZETŐ

1975-ben került először a **Szegedi Nemzeti Színházba**, ahol 1983-ig főzeneigazgatóként tevékenykedett, azaz a színház zeneigazgatója és a **Szegedi Szimfonikus Zenekar** igazgató karmestere és a Szegedi Zenebarátok Kórusának vezető karnagya (ez utóbbi 1986-ig) volt. Azóta rendszeresen dirigál a **Szegedi Szabadtéri Játékokon** is. 1986-ban újra a fővárosba került, ahol 1989-ig a Budapesti Művészeti Hetek és Szabadtéri Színpadok Igazgatóságának zenei vezetője volt. Az 1989/1990-es évadban ismét a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgató karnagya lett, majd 1996-1999 között a Szegedi Nemzeti Színház zeneigazgatója volt.

2001-2006-ig a **Szombathelyi Szimfonikus Zenekar** művészeti vezetője volt, majd 2008-ban ismét Szegedre hívták, ahol jelenleg is a Nemzeti Színház első karmestere.

A TANÁR

1999-től 2008-ig a **Zeneakadémia** oktatója volt, ahol korrepetitorok és énekes generációit nevelte fel. Oktatói munkáját 2008-tól a **Szegedi Tudományegyetem Zeneművészeti Karán** folytatta, ahol jelenleg is a kar operaénekesének tanára.

A SOKOLDALÚ ZENEI SZAKEMBER

Pál Tamás nemcsak karmesterként és oktatóként vált a magyar operajátászás doyenjévé. Zenei szakemberként **számos opera újrafelfedezése** kötődik a nevéhez. Kutatómunkájának eredményeként olyan művekkel gazdagította az operarepertoárt, mint Liszt Ferenc korai műve, a *Don Sanche*, avagy a szerelem kastélya című vígopera, Salieri *Falstaffja* vagy Cimarosa *A párizsi festő* című műve. Széleskörű műveltségét, a műfajok iránti érzékenységét és kiváló együttes-építő képességét nemcsak a szimfonikus zenekaroknál kamatoztatta, hanem 1987-ben megalapította, majd nemzetközi szinten is elismerttette a **Salieri Kamarazenekart**. Zenei tevékenysége mellett számos opera librettójának fordítója, sőt az utóbbi években nagysikerű operaelőadásokat is rendezett a szegedi színházban.

PÁL TAMÁS

Karmester

DÍJAK, ELISMERÉSEK:

- A Szegedi Nemzeti Színház Örökös Tagja (2012)
- Dömötör-díj – életműdíj (2011)
- A Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje, polgári tagozat (2006)
- Kiváló művész (1997)
- Liszt Ferenc-díj (1975)

LEMEZFELVÉTELEK:

- Rost Andrea – ...che cosa è amor... Mozart-áriák (Warner, 2004)
- Geiger György – Barokk trombitaversenyek (Hungaroton, 2004)
- Erkel Ferenc: Bánk bán (Teldec, 2003)
- Gaetano Donizetti: Marino Faliero (Agora Musica, 1999)
- Antonio Salieri: Falstaff (Hungaroton, 1995)
- Budai Livia ária-albuma (Hungaroton, 1989)
- Domenico Cimarosa: Il Pittor Parigino (Hungaroton, 1986)
- Liszt Ferenc: Don Sanche (Hungaroton, 1986)
- Liszt Ferenc: Magyar fantázia – Népszerű zenekari részletek (Hungaroton, 1985)
- Gregor József – Buffo áriák és jelenetek (Hungaroton, 1982)
- Gregor József – Mozart koncert-áriák (Hungaroton, 1976)
- Johannes Brahms: III. szimfónia, Akadémiai ünnepi nyitány (Hungaroton, 1974)